

K: No mites sit jos kysysin, et mikä sua itseäs historias kiinnostaa?

V: Mikä historiassa kiinnostaa? No, johan tässä itse asiassa oon sanonuki sen [naurahtaa] mikä kiinnostaa ja, kovasti kiinnostaa tämä itsenäisyyden aika, ajanjakso Suomesta.

K: Minkälaisilla tavoilla sitte sen kanssa oot tekemisissä, hankit tietoo, miten se kiinnostus näkyy?

V: Se näkyy, ja se näkyy puhtaasti vapaa-aikana, vapaa-ajan tämmösenä tiedonhankintana, matkoina historiakohteisiin, niistä tilanteista, tapahtumista selville otto, en välttämättä ite, sitä varten on ammattilaisia olemassa jotka järjestää reissuja, tilaisuuksia. Lukeminen, netti, ne on ne keskitetyt välineet joista sitä parhaiten asiasta saa muodostettua käsityksen.

K: No millasilla matkoilla tai tilaisuuksissa esimerkiksi oot käyny?

V: [naurahtaa] No, nyt mennään sitten.. tänne -39-45 väliseen aikajaksoon, ja nehen pitkälti toistaseks on keskittyny tuonne itäsen rajan toiselle puolelle Karjalan kannas, Laatokan Karjala ja Aunuksen Karjala ja, on ollut haaveissa että tuolla yläpuolella sitten.. Venäjän puolen raatajia, myöski Pohjois-Suomi muuten. Sielläkin meillä oli sitten omat, toimenpiteet ja tehtävät sitten näitten entisen liittolaisen kanssa.

K: Onk tää muuttanu tämmösis paikos käyminen sun ajatteluun siitä näistä historian tapahtumista?

V: Se antaa huomattavasti ajankohtasemman tai sen konkreettisemman kuvan. Siitä kirjasta lukemalla ei siitä saa ulospäin muuta kun sen tekstin ja mielikuvan, mut se mielikuva voi olla.. tai se ei oo niin tarkka kun mitä sitten aikanaan niillä autenttisilla paikoilla vierailu on. Tiiät että tässä on, tapahtu sitä ja tätä, ja itse asiassa sitten sen voi kun toinen kertoo sen, ni voi mieltää sinne luettuun tekstiin taaksepäin, et tää on se mielenkiintonen tilanne.

K: No, sitten kun tosiaan oot monenlaisten tavallaa tiedonlähteiden kanssa ilmiselvästi tekemisä, ni ootko miettiny sitä että kuinka luotettavia erilaiset historiallisen tiedon lähteet on?

V: Joo no aina, luonteeltani tietysti oon semmonen, että aika varovaisesti asioihin semmosen jyrkän kannan tai mielipiteen otan, elikkä aina on vara pikkusen sitten miettiä sitäkin että.. onko kaikki juuri näin vai mitä. Toinen on sitten että yhdessä aineistossa tästä tapahtumasta kerrotaan näin, toisessa saatetaan kertoa hiukka toisella tapaa että.. näitä sulattamalla ja yhteen sovittamalla sitte myöski hahmottamalla sitä omannäköstä mielikuvaa siitä. Venäläisiäkin dokumentteja on tullu joitakin, vastapuolen näkemyksenä sitten luettua ja, ne on erilaisia mutta lopputuotos kuitenkin pääpiirteittäin on se ihan yhtäläinen että..

K: No jos ajatellaan et meil on ehkä tämmösiä tyypillisiä on yliopistotutkimusta, suvuissa liikkuvii tarinoita, kouluopetusta ja niin edelleen, ni mitä pidät ehkä luotettavimpina, mitä epäluotettavimpina lähteinä, dokumentteja?

V: Kirjotettu teksti, on vaikee sanoo sitä erityisen epäluotettavaksi. Se joka tapauksessa on niin lukemattomien eri henkilöitten silmien kautta tullu, et se jo, jostain se tulee ettee että "hetkinen, mitäs tässä on? Miten tää näin on?". Se että miten yhteiskunta käsittää jonku asian voi muotoutuu taas omaan käsittelymuotoonsa, mutta onko siinä nyt välttämättä suunnatonta virhettä sitten. En siihen osaa sanoo tarkempaan. Jonkunnäkönen ongelma on tietysti, että nämä aikanaan paikan päällä olleet henkilöt eivät oo välttämättä, niitä ketä on tuntenu ja ketä tunnen edellenki vielä jotka on ollu oikeesti paikan päällä sitten noissa tapahtumissa kukin omassa hommassa ja tehtävissä, ei kovin aktiivisia oo puhumaan. Toisaalta tietysti se että, ei hyvin paljon oo ollu tarvetta läpikäyä sen, huomaa että jos se on hankala keskusteluaihe niin mitäpä siitä sen kummempaa, mutta jotkut jossaki tilanteissa sitte vähä enemmän avautuu. Ja sanosin että nää on niitä, oma näkemys että ne on 100-prosenttisesti luotettavia, koska nää ei puhu, jos puhuu niin tuskinpa värittävä hyvin pahasti. Tarinankertoja on tarinankertoja aina, sieltä tulee puhetta enemmän ja vähemmän, ja siihen herkästi muodostuu sitte ylimäärästä.

K: No sit jos mennään, tai oikeestaan mä kysyn vielä yhden (asian) tästä, et tää oli tää ajanjakso, ni minkälaisia ajatuksia sinussa herättää sit aika usein meiän julkinen keskustelu niin toimittajat ku poliitikot, ehkä joskus no tutkijat harvemmin, mut viittaa tähä talvisodan henkeen millon missäki yhteydessä, ni mitä mieltä oot tämmösest historian käytöstä?

V: Siis se on, kuvastaa pitkälti suomalaisen ainaki toivon mukaan perusperiaatteita, että periksi ei anneta.

K: No sit jos ajattelet omaa sukupolvea, niin minkälaisia tämmösiä tapahtumia pidät merkittävimpinä tän oman sukupolven kannalta Suomessa ja sit toisaalta ihan maailmassaki?

V: Sillon tullaan jo huomattavasti lähemmäksi tänne nykytilannetta. [tauko 8 s] Merkittävin ehkä sitten muodostuu justiinnsa tähän, maaltamuutto -tilanteen esilletuloon, eli maaseutu tyhjenee. Tääh on alkanu jo 60-luvulla, kiivastunu koko ajan tai ainaki on hyvin selväpiirteinen, et Suomeen muodostuu kaupunkikokonaisuuksia, lähiökokonaisuuksia kaupungin ympärille sitten, ja valitettavasti sitte maaseutu autioituu. Tää on merkittävin.